

Said Nursî'yi anlamamanın altın kuralları

Hakan Elieyiođlu: “Üstadımızla ilgili kafa bulandırıcı bazı yorumlara rastlıyorum. Risale-i Nurlar'ın iyi bir eser olduğu yönündeki kanaatim yüksek olmakla birlikte bu gibi yayınlar karşısında Bediüzzaman'ı yeterince anlama kapasitesine sahip olmadığım için, gel-git yaşamamak için, nasıl bir yol izlemeyi tavsiye edersiniz?”

HERKESİN HESABI ALLAH'A AİTTİR

Said Nursî anlaşılması zor bir âlim değildir. Altı bin küsur sayfayı aşan eserleri meydandadır. Yeter ki biz elimizi gevşetmeyelim ve dili nezaketsiz ve kaba, sözleri delilden yoksun kimselerin sözlerine revaç vermeyelim.

Bir Müslüman, bir Müslüman âlim hakkında yalan-yanlış konuşamaz. Konuşmamalı. Çünkü o Kur'ân'dan “Ey iman edenler! Size bir fasık bir haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için o haberin doğruluğunu araştırın.”¹ Emrini okumuştur. Sünnetten edebi, nezaketi ve saygıyı öğrenmiştir. Allah'ın hesap soracağına inanır ve Allah'tan korkar.

Fakat dilin kemiği yok demişler. İftira atan atar; kervanı yürüten de yürütür. Herkesin hesabı da Allah'a aittir. Esasen böylesi ucuz ve kirli iftiralardan vakti zamanında İmam-ı Gazali de, Mevlânâ da ve daha nice imam da nasiplerini almışlardır. Her halde bu da iftiracıların imtihanı olsa gerektir.

BEDİÜZZAMAN'I ANLAMAMANIN ALTIN KURALLARI

Said Nursî'nin dili, bizim günlük dilimizin üstündeyse de, anlaşılmaz değildir. O'nun dili ecdadımızın dilidir. Zengin Türkçedir. O'nun dili Kur'ân ve hadis lügatiyle örülmüştür. Bize az bir gayret düşüyor. Bununla beraber, sabırla okuduğumuzda Kur'ân'a ait birçok hakikatin nurları bizi sarar.

Bediüzzaman'ı anlamamanın elbette bazı altın kuralları vardır.

Bunların başlıcaları:

1- Sabır:

Büyük nimetler hep sabır neticesinde gelmiştir. Risale-i Nur okumaktan muradımız tahkiki imana ulaşmak gibi bir zirve-hedef ise, bu kesinlikle sabır ister. Bizim sabrımız ona elimizi uzatmamız demektir. Elimizi uzatırsak o elimizden tutar. Uzatmazsak, ona sabır göstermemiş oluruz; bu durumda o maksud-u bizzat olan hakikatlere ulaşamayız.

2- Vefa ve kanaat:

Nur ihlâsla müşteri olana gelir ve geldiği kalbi ihya eder. Tercümeye, tercümana, aracıya ihtiyaç duymaz. Fakat bazen eleştiri kılıklı, parlak görünümlü görüşler yolumuzu kesmek ister. Bizi nurdan şüphe etmeye çağırır. Hiç endişeye mahal yok. Bu, bizim için de, cerbeze sahibi için de bir imtihandır. Bizim için samimiyet imtihanıdır. Aldırmayacağız; bizzat istifade ettiğimiz nura kanaat edeceğiz. Yolumuza devam edeceğiz. Vefalı olmamız, böyle cerbezecilere av olmaktan bizi kurtarır.

3- Güven ve teslimiyet:

Okuduğumuz metne tam güvenip teslim olmadan ondan feyiz alamayız. Bu, tefeyyüz etmenin altın bir kuralıdır. Teslimiyet şarttır. Bunun için de bir şahs-ı manevî havuzuna dâhil olmak gerekir. Tek başımıza bu güveni duymak ve teslimiyeti göstermek pek kolay olmaz. Çünkü aklımızı gasp eden ve bize hep vesvese veren parazitler eksik olmaz.

4- Harici seslere kulağımızı kapamak:

Çok silik sözler tedavülde gezebilir. Herkes heybesindeki harcar. Adamın heybesinde iftiradan başka bir şey yoksa ne yapalım? Bu müzmin bir illettir diyelim, kulağımızı tıkayalım ve tefeyyüz ettiğimiz kaynaktan beslenmeye devam edelim.

5- Sebat ve sadakat göstermek:

Risale-i Nur bize feyiz verirken, netameli zamanlarda, kaygan zeminlerde bizden sebat ve sadâkat ister. Bu da bizim imtihanımızdır. Elimiz gevşek olursa ayağımızın kayıvermesi zor olmaz. Aman dikkat!

6- Hayat boyu okumaya ve öğrenmeye devam etmek:

Risale-i Nur'dan feyiz almanın bir altın kuralı da, okumaya ara vermemektir. Bir defa

okudum, bana yeter, dememektir. Okumayı bir hayatî kural bellemek, okumadığında aç ve susuz kaldığını hissetmek ve su içer gibi okumaya devam etmek.

Okudukça öğrendiği güzel Nurlar'ı insanlarla paylaşmayı da ihmal etmemelidir.

Çünkü unutmamalı ki, bilgi paylaşıldıkça çoğalır.

Dipnot:

1- Hucurat Sûresi: 6.